

POECKI (10) *ai*

poecki (10), [**poetski**].

o oraz e jasne.

sg m N poecki (1). ◇ [*f I poetską.*] ◇ pl N m pers poeccy (1). subst poecki(e) (2). ◇ G poeckich (4). ◇ *I f poecki(e)mi* (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „poeta”; poeticus Mącz (10) : Poeticus, Poecki/ rymowny/ co zwłafzczá k tey nauce należy. Mącz 307c.

a. *Wymysłony przez poetów (9) : Poëtarum et pictorum postenta convincere, Poeckie y málárskie vmysły/ wymysłone rzeczy w niwecz obroćić. Mącz 445d, 307d; wśzyftko to fą śmiertelne rzeczy/ Ktorych dumy Poeckie nie máią ná pieczy. RybGęśli B3; [wiele ludzi vczonych tak o duřzach rozumieią/ żeby po śmierći człowieczey/ będąc podobne człowiekowi ácz nie ćielefne/ żyły/ rozumiáły/ [...] lecz to błád pogáńfki á poetfki/ y zydwfki. BudArt K7v; ŁaszczRecepta 18].*

Wyrażenie: »poeckie fabuły, baśni« [szyk 3:3] (5:1): Minos, Rex et Legislator Cretensium, A wedle fábuł Poeckich fędzia piekielny. Mącz 223a; Sisyphus, Filius AEoli, Któri (wedle básni poeckich) w piekle tę mękę ma/ że wielki kámień ná wyfoką górę muśi toczyć/ á yáko skoro ná wierzch zátoczy ták Zás kámień fpadnie. Mącz 397b, 179d, 440c; Niechże go z młodu nie báwią owemi Grámmátykámí/ Logikámí/ Aritmetykámí/ [...] álbo owemi záwikłánemi Poeckiemí fábułámí. RejZwierc 12, 199v.

Cf POETOWSKI, POETOWY, POETYCKI

KW, MM